

[Kyed.]

bænkene, bør man samtidig vedlægge saadanne Udtalelser med virkelige Beviser, og det forventer jeg, at man vil være i Stand til at gøre, enten den højtærede Minister eller Flertalspartiets Ordfører.

Dernæst siger man, at der er blevet anket over, at Leverandørerne selv skal betale Afgiften, og her kan det jo ikke nægtes, at dette inden for Leverandørkredse har vakt en Del, jeg vil sige misforstaaet, Misfornøjelse. Man er nemlig ikke helt blevet klar over, at den Udbetaling, som har fundet Sted fra Smørpuljen, kun er en a conto Udbetaling. Mange Leverandører har opfattet den som den endelige Betaling, og derudfra har Mejerier og Leverandører i flere Tilfælde regnet sig til, hvor stor en Fordel de har haft af den Smørordning, der er blevet gennemført; men en saadan Beregning er jo ganske ved Siden af. Thi af de 13,9 Mill. Kr., som Afgifterne i alt andrager i de første 10 Perioder — altsaa de første 40 Uger, idet hver Periode er paa 4 Uger —, er der udbetalt til Mejerierne 7—8 Mill. Kr., medens den tilbageværende Kassebeholdning viser 6—7 Mill. Kr. Naar man foretager denne Beregning uden at tage Hensyn til, at Leverandørerne ikke har betalt hele deres Afgift paa eget Smørforbrug, og trækker Summen fra den a conto Betaling, de har faaet, giver Restbeløbet et misvisende Billede af den Nytte og Gavn, Mejeribrugene har haft af Smørordningen. Nu har de altsaa til gode omtrent Halvdelen af de Penge, hvorfra der ikke skal trækkes nogen Afgift af deres eget Smørforbrug, og jeg er sikker paa, at naar den endelige Opgørelse kommer, skal det nok vise sig, at mange Mejerier og Leverandører vil erkende, at deres Kritik har været øvet paa et forkert Grundlag. Det er ogsaa dette forkerte Grundlag, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (A. C. Mortensen) har ment at kunne argumentere ud fra, trods det at man dog skulde forvente, at den ærede Ordfører, som har en saa nær Forbindelse med den højtærede Landbrugsminister, skulde vide bedre Besked med det, han taler om.

Da jeg ved, at Forretningsordenen medfører, at vi kun kan tale 5 Minutter i anden Omgang, skal jeg paa Forhaand fritage den ærede Ordfører for at staa op her og erkende, at hans Udtalelser vedrørende det første Punkt selvfølgelig er ganske ved Siden af, thi de Opgørelser, der foreligger for de første 10 Perioder af den Tid, Smørordningen har været gældende, viser, at Smørforbruget svarer til et Aarsforbrug af omkring 30 Mill.

kg. Jeg ved, at den højtærede Landbrugsminister paa et tidligere Tidspunkt har opereret med 26 Mill. kg; men nu er vi nærmere ved det rigtige Tal, og dette viser sig at ligge ved ca. 30 Mill. kg. Den højtærede Minister ryster paa Hovedet, men det hjælper ikke noget; hvis den højtærede Minister vil se paa de Tal, som gælder for de første Perioder, tror jeg, han vil se, at de bekræfter Rigtigheden af mine Udtalelser. Ud fra disse Betragtninger — og det fremgaar for øvrigt ogsaa af de Penge, der er kommet ind — kommer man til det Resultat, at Smørforbruget i 1934 er det samme, som det var Aaret før, da vi ingen Smørordning havde. Hertil vil den højtærede Minister svare, at 1933 viste et Smørforbrug paa Hjemmemarkedet af 34 Mill. kg. Men hvor ved den højtærede Minister det fra? Det ved han fra Forsøgslaboratoriets omtrentlige Opgørelse — omtrentlige. Denne er foretaget paa den Maade, at de Mejerier, der indkaldes til Forsøgslaboratoriets Bedømmelse, opgiver et Tal, som er Udtryk for deres Aarsproduktion af Smør, og herfra trækker man saa den Smørmængde, som ifølge Toldsedlerne er udført her fra Landet, og som altsaa dækker over Landets Eksport, og saa siger man: det Tal, der derefter bliver til Rest, angiver Hjemmeforbruget af Smør. Men det Tal, der bliver til Rest, er jo paa-virket af alle Fejltagelserne, indeholder bl. a. det Svind, som sker ved Eksport. Den højtærede Minister maa jo vide, at vi afvejer til hver Drittel lidt over 102 Pund, men faar kun Afregning for 101,6 Pund, et engelsk Centner. Dette Svind indgaar i det Tal, som Ministeren anvender ved Beregningen af Hjemmeforbruget. Dette skal ikke være en Bebrejdelse for, at man bruger dette Tal, for man har ikke noget andet, men for, at man ikke samtidig oplyser, paa hvilket løst Grundlag dette Tal er fremkommet. Det eneste Tal for Hjemmeforbruget af Smør, som vi virkelig kan bygge paa, er det regnskabsmæssige, vi har faaet frem efter Smørlovens Indførelse, idet hvert Mejeri maa føre nøjagtigt Bogholderi i autoriserede Bøger over Hjemmesalget og ligesaa hver Smørgrosserer, der har Salg til Hjemmemarkedet. Gennem de Tal er der ramt en Pæl gennem den Opfattelse, at Hjemmeforbruget i Kraft af Smørordningen er gaaet ned, og at en saadan Nedgang — som altsaa ikke har fundet Sted — skulde være Skyld i en Overfyldning af det udenlandske Marked med dansk Smør og derigennem atter Skyld i den stærke Nedgang i Smørprisen paa det udenlandske Marked. Det er for Resten ganske interessant at se,